

## Homilia del Cardenal en el Centenari de les Darderes

Homilia del Sr. Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, en la Missa d'Acció de Gràcies pel Centenari de la Congregació de les Germanes Franciscanes Missioneres de la Nativitat de Nostra Senyora. Església de Betlem, Barcelona 9 de maig de 2014. Ens hem aplegat en aquesta històrica i entranyable església parroquial de la Mare [...]

13 Maig, 2014 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Homilia del Sr. Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, en la Missa d'Acció de Gràcies pel Centenari de la Congregació de les Germanes Franciscanes Missioneres de la Nativitat de Nostra Senyora. Església de Betlem, Barcelona 9 de maig de 2014.

Ens hem aplegat en aquesta històrica i entranyable església parroquial de la Mare de Déu de Betlem, per celebrar l'Eucaristia amb motiu del centenari de l'aprovació pontifícia de la Congregació de les Germanes Franciscanes Missioneres de la Nativitat de Nostra Senyora (Darderes). Fou el Papa Sant Pius X qui aprovà la Congregació aquell 16 de febrer de 1914.

Celebrem amb fe i agraïment l'Eucaristia per aquest motiu. Volem donar gràcies a Déu per la presència i acció de Déu en diverses persones que han actuat en la con gurgació i creació de l'esmentada congregació religiosa. Tots pensem en la Mare Isabel Ventosa, el Cardenal Casañas i la Mare Antonia Valencia i el Cardenal Vives i Tutó.

Tanmateix, donem gràcies a Déu per totes les religioses que han format part i formen part d'aquesta família religiosa que lliuren la seva vida amb generositat i radicalitat al Senyor i als germans necessitats. El nostre agraïment contempla tot el bé material i espiritual que ha realitzat i realitza la Congregació de les Darderes a tantes i tantes persones des dels seus orígens, especialment a les persones malaltes i pobres. I ho fem amb l'Eucaristia, que és l'acció de gràcies per antonomàsia a Déu, perquè som molt conscients que tot això ha estat i és un do de Déu, del seu amor i de la seva presència en la vida i activitat de la nostra estimada Congregació.

Déu té els seus plans en les nostres vides i en l'Església i les seves realitats eclesials. També tingué el seu pla en la Congregació que avui ens aplega en aquesta església, molt vinculada al Sr. Francesc Darder, membre de la Congregació seclar de la Nativitat de Nostra Senyora del Col·legi de Betlem, de Barcelona, ja en l'any 1731. Ell, laic i metge, fundà una Causa Pia amb la finalitat d'atendre les malaltes de l'Hospital de la Santa Creu de la Ciutat Comtal, hospital per a les persones pobres. I el Senyor va fer néixer d'una congregació seclar la congregació religiosa de les Darderes. Són els camins del Senyor, que no sempre coincideixen amb els nostres camins.

Déu actuà en el cor i en el cap de diverses persones molt vinculades a l'embrió d'aquesta família religiosa que anava naixent, per tal de preparar els camins per a la seva aprovació diocesana a Barcelona, aquell 11 d'abril de 1896 pel Bisbe Jaume Català i Albosa, i aprovant definitivament les Constitucions el Bisbe de Barcelona, Josep Morgades i Gili, el novembre de 1899.

Coneixem les dificultats que es van presentar en ordre a l'aprovació pontificia, tramitada pel Cardenal de Barcelona Salvador Casañas, per les tasques que realitzaven les Darderes al servei dels malalts, com la cura que en tenien als domicilis i amortallar els difunts, que es consideraven poc adients amb la seva condició de verges consagrades i poc conforme amb el vot de castedat i de la vida religiosa. Tanmateix va ser aquest carisma i aquest servei molt necessari en aquell temps per les famílies pobres que anaven realitzant des de molts anys amb profit espiritual també de les mateixes Darderes, el que va innovar l'Església i va aconseguir l'aprovació pontificia pel Papa Sant Pius X.

Déu estava present i treballava en aquell grup de Darderes i amb persones que les assessoraven i ajudaven per tal d'assolir el reconeixement de l'Església, i això durant molts anys. Pels fruits els coneixereu. Aquest criteri que ens ha donat el Senyor, es va aplicar en el cas de la Congregació de les Germanes Franciscanes Missioneres de la Nativitat de Nostra Senyora. Això, estimats germans i germanes, ens porta a una consideració molt pertinent: hem de deixar actuar el Senyor en les nostres vides i en les nostres obres, li hem d'oferir a Ell

la iniciativa del que fem en l'Església i en el món i hem de ser fidels sempre a la seva voluntat, no dubtant mai de la seva presència amorosa i provident encara que immediatament no sembli que és així. Pensem també en el primer signe de Jesús en les noces de Canà. Mancava vi i Jesús feu omplir les gerres d'aigua. Tanmateix aquella aigua es va convertir en el vi millor del banquet.

L'Evangelí que hem escoltat ens ha parlat de la intervenció miraculosa de Jesús guarint a deu leprosos i l'agraïment per part d'un d'ells. Tanmateix Jesús va actuar perquè els leprosos es posaren a cridar: Jesús, Mestre, tingues pietat de nosaltres. Varen actuar, varen pregar, varen confiar en el Mestre i per això li varen demanar que tingués pietat de tots ells que signifiava la petició de la guarició.

La història de la nostra estimada Congregació és una actitud constant d'actuació, de treball, de servei i de confiança en el Senyor i de petició del seu ajut. Hem de demanar com aquells leprosos i religioses Darderes que ens han precedit, la presència i actuació de Déu en tot el que som i en tot el que fem.

I hem de ser agraïts a Déu pels dons i beneficis que rebem del seu amor misericordiós. Penso que cada dia quan ens despertem hauria de sortir del nostre cor i dels nostres llavis una paraula que segurament també deia Maria i Sant Francesc d'Assís: Gràcies. Com aquell leprós samarità que tornà per agrair a Jesús la guarició, també nosaltres hem de ser agraïts i confiar sempre en la presència i actuació salvadora del Senyor. I és així com escoltarem les mateixes paraules de Jesús que digué a aquell leprós guarit: La teva fe t'ha salvat. Confiar en Déu i agrair-li el seu ajut és creure en Déu i aquesta fe ens salva.

Benvolgudes Darderes, vosaltres pel vostre carisma us lliureu als malalts i amb el vostre amor, el vostre servei i la vostra pregària aneu guarint molts malalts no només de les seves malalties físiques, sinó també espirituals. Vosaltres heu entès molt bé aquelles paraules de Jesús. Veniu perquè estava malalt i em visitàreu . Vosaltres veieu Jesús en els malalts i les malaltes i els estimeu i els serviu. Imiteu Jesús i també el contingut de la paràbola del bon samarità.

Com a pastor diocesà, de l'Església diocesana on fou aprovada la Congregació, em plau donar gràcies a Déu per aquest do de la vostra família religiosa i donar-vos gràcies a vosaltres, estimades Darderes, per tot el bé que heu fet i feu i fareu a aquesta arxidiòcesi i a